

רע"פ 3459/20 - ירון שמעוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 3459/20

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

המבקש:

ירון שמעוני

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בתיק עפמק 34309-12-19 מיום 18.02.2020 שניתן על ידי כב' השופט העמית א' יעקב

המבקש:

בעצמו

החלטה

1. לפניי בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופט העמית א' יעקב) בעפמ"ק 34309-12-19 מיום 18.2.2020, בגדרו נדחה ערעור המבקש על הכרעת דינו וגזר דינו של בית המשפט לעניינים מקומיים בפתח תקווה (השופט ע' מורנו), שניהם מיום 31.10.2019.

נגד המבקש ושלושה אחרים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירה של גרימת מפגע בנכס לפי סעיף 2(א) לחוק עזר לפתח-תקוה (שמירת הסדר והניקיון), התשנ"ב-1991 וסעיף 254 לפקודת העיריות [נוסח חדש]. זאת, מאחר שבנכס אשר בבעלותם המשותפת "ישנן ערמות של קרטונים, גרוטאות ואשפה העלולים לסכן את בטיחותו, בריאותו, רכושו ונוחותו של אדם ולהוות מטרד לשכנים ולסביבה", לשון כתב האישום.

2. בית המשפט לעניינים מקומיים בפתח תקווה הרשיע את המבקש במיוחס לו לאחר שמיעת ראיות.

הרשעת המבקש נסמכה על דו"ח הפיקוח שנערך על ידי פקח מאגף פיקוח ורישוי עסקים בעיריית פתח תקווה מיום 23.7.2018, תצלומי הנכס, עדויותיהם של נציגי העירייה, ודבריו של המבקש עצמו בדיון שהתקיים בבית המשפט

לעניינים מקומיים, אשר נקבע כימוכחים "מעל לכל ספק סביר" שבמועד הגשת כתב האישום ואף לאחר מכן היו בנכס ערמות אשפה וחפצים העלולים לסכן את בטיחות הציבור ואת בריאותו, ולהוות מטרד.

3. בגזר דינו שניתן עוד באותו יום, קבע בית המשפט לעניינים מקומיים כי לנוכח נסיבותיו האישיות של המבקש – ובכלל זה, מצבו הכלכלי הקשה – ובשים לב לפינוי החפצים מהנכס על ידי המשיבה לפני סיום ההליך המשפטי בעניינו, הרי ש"ניתן להסתפק בתיק זה בענישה צופה פני עתיד".

משכך, הסתפק בית המשפט לעניינים מקומיים בהחתמת המבקש על התחייבות עצמית בסך 500 ש"ח להימנע מביצוע העבירה בה הורשע למשך שנה, והורה על פינוי "כל מפגע אשר עדיין קיים הנכס".

4. ערעור המבקש על הכרעת הדין וגזר הדין נדחה בפסק דינו של בית המשפט המחוזי מיום 18.2.2020.

במסגרת זאת, נדחתה טענת המבקש שלפיה פינוי המפגע עוד בטרם הסתיים ההליך השיפוטי מצדיקה את ביטול הכרעת הדין וגזר הדין, מאחר שלדבריו "יש להפריד בין תיקון הנזק שאכן בוצע ... קודם לדין, לבין העמדה לדין בגין ביצוע העבירה".

בהקשר זה צוין גם כי בית המשפט לעניינים מקומיים הקל בעונשו של המבקש, בין היתר, לנוכח העובדה כי החפצים כבר פונו מהנכס.

5. מכאן הבקשה שלפניי למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי.

בבקשתו, טוען המבקש, שאינו מיוצג, כי בית המשפט המחוזי לא איפשר לו לפרוס את מלוא טענותיו בדיון שהתקיים בפניו, ומעלה טענות שונות באשר להתנהלות המשיבה במסגרת ההליך המשפטי בעניינו.

לגופו של עניין טוען המבקש כי לא היה אינטרס ציבורי של ממש בפינוי החפצים שנאגרו בנכס בטרם ניתן צו שיפוטי מתאים; ומנגד, פינוי חפציו משטחו הפרטי על ידי המשיבה פגע בזכויותיו לקניין ולכבוד. בהקשר זה טוען המבקש כי נגרמו לחפצים ולנכס נזקים רבים בעת ביצוע הפינוי, וכי אף נגנב לו רכוש מהמקום.

6. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.

כידוע, לא תינתן רשות ערעור "בגלגול שלישי" אלא במקרים שבהם מתעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית או ציבורית, החורגת מעניינים הפרטני של הצדדים, או כאשר קיים חשש ממשי לעיוות דין או אי-צדק.

עניינו של המבקש אינו נמנה עם מקרים חריגים אלו.

7. עיון בבקשה ובנספחיה מלמד כי היא מופנית, בעיקרו של דבר, כלפי התנהלות המשיבה אשר הקדימה ופינתה את חפציו מהשטח ללא צו שיפוטי מתאים, תוך שהסבה לו נזקים כבדים.

טענה זו עוסקת כל כולה בעניינו הפרטני של המבקש.

8. זאת ועוד, על אף הקושי שעיימו נאלץ המבקש להתמודד בשל פינוי חפציו מהנכס והנזקים אשר נגרמו לו לטענתו בעת הפינוי, איני סבור כי הדבר מצדיק מתן רשות ערעור.

אין חולק כי פינוי חפציו של המבקש כרוך בפגיעה בזכויותיו, וכי יש להקפיד שלא לעשות כן אלא בהתאם להוראות הדין.

אולם, משהתחשב בית המשפט לעניינים מקומיים בפינוי המוקדם של הנכס בעת גזירת עונשו של המבקש והקל עימו, איני סבור כי נגרם לו עיוות דין או אי-צדק בגינם יש להיעתר לבקשתו למתן רשות ערעור.

9. הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, י' בסיון התש"ף (2.6.2020).

ש ו פ ט